

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۲/۰۲

شهسوار سنگروال

نکلونو کی تاریخ

کیسی پیسی کیسه

۶مه کیسه

دوه ملگری د یوی لاری یاران ،

مولوي واصف او میرمحمدقاسم

مولوي محمدسرورخان واصف اومیرمحمدقاسم خان لغمانی ، دوی دخپل وخت او دخپلی ټولنی هغه ټولنیز او سیاسی شخصیتونه ول، چې دافغانستان په معاصر سیاسی تاریخ کی، داسی یوگام واخست ، چې دټولنی په سیاسی شعور کی دپام وړ ارزښت درلود.

دوی دخوانی په مهال هغه وخت یوله بل سره وپېژندل، چې دواړه په شاهي مدرسه کی وواودواړه دیوه پرمختللی مترقی فکر خاوندان وو.

هغه وخت په کلکته کی «د» حبل المتین « په نوم یوه مهالنی خپرېده، چې دوه گنی به یی افغانستان ته راتلی ، چې یوه گنه یی امیر حبیب الله خان ته اوبله یی سردار عبدالقدوس ته رسېده .

هغه گنه چې دامیر دربار ته رسېده ، نوددربار یوه نامتو شخص له خوا به چې میر احمدشاه خان نومېده ، میرقاسم خان لغمانی ته دهغی شخصی دوستی له مخی چې یو له بل سره یی درلوده ورکوله .

مولوي واصف اومیر قاسم لغمانی دواړو به له دغی مهالنی نه استفاده کوله اوداهغه مهال و، چې په ترکیه کی خوانانودسلطان عبدالحمیدخان په وړاندی اوپه ایران ، مصر اوهند کی هم ، مشروطیت غځونی ته لاره اواره شوی وه .

دیوشمېر کورنیواوبهرنېپو اغیزواو ضرورتونوله مخی ددسمبر په میاشت ، کال ۱۹۰۹ مولوی محمدسرورخان اومیرقاسم خان په خپلو هڅو دمولوی واصف په مشری د مشروطیت تاریخی غورځنگ ته لاره پرانسته .

که څه هم داسی انگېرنی اولیکنی ترسترگو کپړی چې گنی د مشروطه غوښتونکو غورځنگ موسس دحبیبی بنونخی مدیر ډاکتر غنی و، ولی اوسنیو څېرنو ونښوده، چې په دغه لړکی ، پخپله میرقاسم خان لغمانی خپل زوی «پوهنیار» ته په ځغرده ویلی دی ، چې دغه غورځنگ په هېواد مېنو خوانانو چی دصفوفو شمېر یی شاوخوا لسگونو تنو ته رسېده په خپلو سر بنډونو جوړ اووپاله ، چې دیوه ځانگړی تشکیل له مخی په څو ډلگېپو ، چې دهری ډلی شمېر یی لس تنو ته رسېده اوعومی رییس یی مولوی محمدسرورخان واصف وپه خپلی مبارزی پیل وکړ .

په ۱۹۰۹ کال دغورځنگ غړو ، چې دمولوي واصف په مشری په هغه تالارکی چې دحبیبی بنونخی زده کوونکو به په کی زده کړه کوله غونډه وکړه ، په دغه ناسته کی هندي ډاکتر غنی اوورونیو یی برخه نه درلوده .

په دغه ناسته کی امیرحبیب الله خان ته، دیوی عریضی دتسویدوراندیز هم وشو ، چې په کی داسی راغلی وو:

د پاپو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیز ی بڼی پاروالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکی په خیر و لولئ

په ځنوهېوادونو کې، خلک د زور او گواښ له مخې حکومتونه مجبوروي، چې نظام دخلکو غوښتنو غاړه کېږدي، مشروطه شکل او قوانین پرې ومني، ولې د ځنوهېوادونو پیاچاپیان دروښانفکر واوروند اندوږه نوښت، د ټولني دودې او پرمختګ لپاره، په هېواد کې د مشرویت اصولو ته غاړه ږدي...

دغه عريضه د يوه نامتو شخص پروفیسر غلام محمد خان میمنګي په وسیله، په جلال اباد کې دامېر حبيب الله خان حضور ته وړاندې شوه .

امير پرته له دې چې ددغو هېواد پالور وښانفکرو، د روا غوښتنو پخلی وکړي، په ډېر غضب يې د يوشمېر درباريانو په لمسونه امر وکړ چې ددغه غورځنگ څلور مخکين او نوښتگر ځوانان له مينځه يوسي، چې دوه تنه يې دستي د درباريانو له خوا په تومانچه ځای پر ځای ووزل سول .

په دغه مهال غوربندي جوهر شا خان هملته و، چې امير ورته د حرام نمک خطاب وکړ، ولې هغه ورته وويل، ما ددې بېوځله اوبېوسه ولس نمک خوړلی دی او دخپل زوند تر پايه به زه ، دې ولس او ملت ته وفاداره پاتې شم او خپل ځان به دولس دگتو لپاره قربا ني کړم .

بيا يې په څغرده ورته وويل، چې دپاچا رښتني دنده دملت دسراومال، حيثيت، ناموس ساتل دي، ولې حرام نمک تاسو يې ، چې دملت دخلکو په پت، عزت او ناموس تيري او تجاوز کوي او شپه و ورځ په بېباکي ، عياشي اوبې ناموسي کې غرق يې ...

دده خبرې لا پايته نه وې رسېدلې، چې دامير په امر په تومانچه وويشتل سواودتاريخ ددغه اتل زوند ته يې دپاي ټکي کېښود .

کله چې مشروطه غوښتونکي دپاچا له کاواکه اوبېباکه تصميم خپل شول، وې پتېبله چې نړيوالي رساني له دې پرېکړې خبر کړي . نو په دغه لړکې دسرور خان پرواني زوي عثمان خان پرواني، چې ددربار له غلام بچه گانو څخه و، وې غوښتل هند ته ځان ورسوي او دليبيزور سانپيوته دمشروطه غوښتونکو ستونزې اودمرگ کوم گواښ سره چې مخ دي دنړيوالو غوړو ته ورسوي .

ولي له بده مرغه چې دمومندو په سيمه کې ونيول سواولاس تړلی يې دامير حضور ته راووست او هغه هم په سپکو سپورو وکنځه ... ، ولي عثمان خان ورته وويل ، زه پوهېږم چې زما دزوند ډېرې شيبې نه دي پاتي ، خومور ستا دوزلو نيت نه درلود، ولي غوښتل موچې افغانستان دمشروطه غورزنگ له لارې اصلاح او پر مخ لاړ سي .

بيا هم امير امر وکړ چې دې دتوپ خولي ته وتړئ ! وايي لوڅوی !! او همداسي هم وشول... ولي نه يوازې دې ، بلکې دده ملګري محمدايوب خان پوپلزي هم له ده سره يوځای ونيول سو او دواړه په توپ والوځول سول .

مولوی محمد سرور خان واصف چې ددې غورزنگ موسس اومشر و اوکله چې دې دشير پور په غونډۍ کې دتوپ خولي ته تړه، نو دقلم او کاغذ غوښتنه يې وکړه او ديوه وصيت په توګه يې راتلونکي نسل ته وليکل :

ترک مال و ترک جان و ترک سر

دراړه مشروطه اول منزلت

نه يوازې دې بلکې ورور يې سعدالله خان الکوزی چې دې هم دهمدې غورزنگ غړی و، دمولوی واصف زوي احمدجان او همدارنگه دمشروطيت بل غړی عبدالقيوم خان الکوزی يې هم دتوپ خولي ته له ده سره يوځای وتړل او والوځول سول .

دلومړۍ ډلې دمشروطه غوښتونکو د غورځنگ غړو دشمېر، چې مشر يې مولوی واصف و، په دې باب ويشلي نظرونه موجود دي ، تاريخپوه غبار ددوی شمېر ۴۵ تنه، پوهاند حبيبي ۴۱ تنه... ولي « پوهنيار » دخپل پلار مير قاسم خان لغماني له خولي چې هغه وخت دې ددې غورزنگ منشي اومولوی واصف د غورزنگ مشر وو، په سرکې دټولو مشروطه غوښتونکو شمېر ۵۲ تنه ښودلی دی.

سره ددې چې د مشروطيت غورزنگ خپله تگلاره په بشپړه توگه کښلې ده، خولويه موخه يې دکور دننه په سياسي، اقتصادي او کلتوري چارو کې اصلاحات او پرمختگ وواوپه بهرني ډگر کې، غوښتل، چې افغانستان يو خپلواک اوسلوری هېواد وي، چې له انگرېزانو خپله خپلواکي تر لاسه کړي .

دوخت په تېرېدو، ... سره دهغي چې دغه غورزنگ ډېره قرباني ورکړه، خوبيا هم تر ډېره يې د خپلو موخو پخپلې وکړاوتر يوه بريده هدف ته هم ورسېدل، ټولنيز شعور وده وکړه او دغه بله شوي شمه له ډېرو قربانيو سره سره مړه نه شوه، (چې مور دويم مشروطه غوښتونکي خوځښت او نوښت دساري په توگه يادولی سو...)، دخپلو وينو بدل يې واخست او دامان الله تر مشرۍ لاندې شاهي مشروطه نظام ته لاره اواره کړه .

مور دمخه د يوشمېر انگرېز نوله مخې وويل، چې ځني وايي د مشروطه غوښتونکو غورځنگ موسس ډاکټر غني و، ولي نه يوازې مير قاسم خان لغمانی ددې خبرې مخالف دی، بلکې يوشمېر نور هم دانه مني چې ډاکټر غني ددې غورزنگ مشر وو .

په دې اړه ويل کېږي، وايي چې «دکندهار يو اوسيدونکی کاکاسيد احمد خان، چې دی هم په دې تور نيول شوی و، يو چا ورته په زندان کې وويل ته هم د ډاکټر غني د بېښي بندې يې ؟

سيد احمد کا ډېر په غوسه سواوپه داسې حال کې چې ډاکټر غني اونور بنديان هم هلته ناست ول، په لور اواز په ډېرې بېباکۍ وويل :

« زه ډاکټر غني ښځه داسې داسې ...، زه دغني په فقره کې بندي نه يم، بلکې پخپله پکړه کې بندي يم . » حال دا چې ددې غورزنگ مقدماتي غونډه ۱۹۰۶ کال په شوربازار د مير قاسم خان لغمانی په کور کې جوړه سوې وه .

مير صاحب نه يوازې دلومري مشروطه غوښتونکوله بنستگرو څخه و، بلکې دويم مشروطه غوښتونکوله غورزنگ سره هم مل و او د زوند تر پايه دغه ارمان ته ژمن پاتې سواوپه دغه لاره کې ډېر کړاوونه وگالل .

مير قاسم لغمانی نه يوازې د مشروطه غوښتونکو د غورځنگ په لاره کې ډېرې ستونزې او قرباني وگاللي، بلکې دراتلونکو بېښو قرباني هم سو ...

هغه مهال چې محمد نادر خان په ۱۳۱۲ هجري کال د چهارشنبې ورځ د عقرب په ۱۶ مه نېټه د عبدالخالق نومي له خوا ووژل سو ... په دغه تور ډېر کسان ونيول شول، چې يوه مير قاسم خان لغمانی و .

دی په دې گناه زندان ته تېل وهل سو، چې د ښوونې روزنې په وزارت کې يولور پوری چارواکی و او ولي يې زده کونکي سم نه و وروزلې او دهغو له کړو وړو نا خبر وو ...

محکمې دی پرته له کوم سند نه په اعدام محکوم کړ، ولي فيض محمد خان زکريا وويل، مور کوم سند نه لرو، چې هغه پرې اعدام شي او که گناه يې همداوي چې هغه د ښوونې روزنې په وزارت کې دنده در لوده، هغسي خو زه هم د معارف وزير وم .

شاه محمود خان وويل، داسمه ده چې مور دهغه په اړه کوم قوي سند نه لرو، خو څرنگه چې محکمې حکم کړی بايد ووژل سي .

د عدلي وزير فضل احمد مجددي، د پوځ رييس احمد علي خان، عبدالغني خان گردېزي کلا يې بېگي او يوشمېر نورو ټينگار کاو چې بايد اعدام سي، چې شاگردان يې اداره نه شو کړی .

مجددي وويل، ما پخپله او وړېدل چې ميريو « دهري » دی اومولوی عبدالرب تره کی اومولوي محمد ابراهيم خان کاموي د جمعيت العلماء غړی، زما شاهدان دي ... د تميز محکمې ريس عبدالرب وويل هو!! زه او کاموي ورغلو مير قاسم وويل چې د الله کلام!!

میرزا محمد خان بیتلي و وېل، د شاه شهادت باید، د هرت پورې ونه تړل شي او زکر یا هم ټینگار وکړ، که چیر ته میرقاسم لغمانی چې یوې گناه انسان دی وژل کېږي باید زه هم اعدام شم .

عبد الغني خان قلعه بېگي او احمد عليخان ورسره نایب سالار غوث خان په لور اواز وویل، وزیر صاحب تاسو هم باید په دار وځړول شی ... اوبیا احمد عليخان هغه له گریوانه ونيواو کش یې کړ .

دغه پېښې په داسې مهال یو دېل پسي مینخته راغلي، چې په ۱۹۲۳ کال د جون په ۶مې نېټې په جرمني کې دافغان محصل سیدکمال له خوا، د محمد نادر خان مشر ورور عزیز خان دمحمد داود خان پلار په جرمني کې چې افغان سفیر په توگه دنده درلوده ووزل سو... همدارنگه له دغې پېښې وروسته دنجات (اماني بنوونځی) بنوونکي محمد عظیم، غوښتل په کابل کې دبریتانی سفیر وروژني، خو بريالی نسولي دسفارت درې نور کار کوونکي ووزل سول اودرېپمه پېښه داوه چې نا درخان ترور شو.

داچې میر قاسم خان اعدام نه سو ستر لامل یې دبنوونې روزني دوزیر زکریا ملاتړوه چې دهغه په بی گناهي یې ټینگار کاوو .

میر قاسم خان لغمانی دسید غلام محمد چهار باغي لغمانی زوی و، چې دامیر عبدالرحمن خان په دربار کې دده کورنی استاد و او میر قاسم خان پداسې علمي کورنی کې زیربډلی و، چې په عربي ژبې غږېدلی سو او دحیبی په بنوونځی کې استاد و .

دیوه مترقي انسان په توگه وځلېد او دپېر زړه شیرپور کې زنداني شو، ولي دپلار په سترگوچې دامیر حبیب الله خان استاد و له بنده ازاد سو .

دی امان الله خان ته هم نږدې و او دیوڅه وخت لپاره دامان افغان جرېدې مدیر و (۱۳۰۰ --- ۱۳۰۵) اوبیا دشاهي دربارمنشي وټاکل سو او دسقاو دزوی په مهال له دندې گوښه شو .

کله چې محمد نادر خان واک ته ورسېد، په ۱۳۰۸ کال شاوخوا کې دبنوونې روزني معین وټاکل سو، خو کله چې نادر شاه ووزل سو، دی هم په دې تور زنداني او په اعدام محکوم شو .

لکه دمخه مو چې وېل دزکریا په هڅو اعدام نه سو، ولي ۱۶ کاله په زندان کې پاتې شو او په ۱۳۲۸ کال له بنده ووت او په ۱۳۵۷ کال د۳ شنبې ورځ دحوت په ۲۲ نېټې ومړ .

اروايي ښاده او یاد یې تلپاتې .